

สุจิตรา ยอดเสน่ห์หา 2550: ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีกับการยอมรับอุปกรณ์โมบายเลิร์นนิ่ง ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการศึกษา) สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา ประชานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์กอบกุล สรรพกิจจานง, ค.ศ. 71 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีกับการยอมรับอุปกรณ์โมบายเลิร์นนิ่ง กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ จำนวน 242 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ ร้อยละ และค่าไคสแควร์ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการยอมรับอุปกรณ์โมบายเลิร์นนิ่งเพียง ร้อยละ 33.1 และปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอุปกรณ์โมบายเลิร์นนิ่งของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์สอน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วน เพศ คณะที่สังกัด และสาขาวิชาที่สอน ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโมบายเลิร์นนิ่ง